

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Secția pentru judecători în materie disciplinară
Dosar nr. 4/J/2008

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
Hotărârea nr. 12/J

Ședința publică din 05 noiembrie 2008

Președinte - Judecător Lidia Bărbulescu

- Judecător Angela Hărăstășanu

- Judecător Ana Cristina Lăbuș

- Judecător Alexandrina Rădulescu

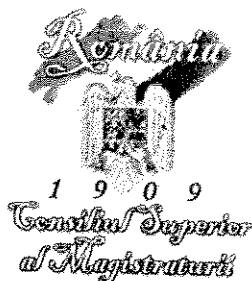
- Judecător Costel Drăguț

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei-judecător T. B. M. de la Tribunalul Buzău, având ca obiect abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în nerespectarea normelor de procedură, din gravă neglijență.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reprezentanții Comisiei de disciplină pentru judecători – inspectorii: I. K. și Rădulescu O. și pârâta-judecător T. B. M.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Secția trece la ascultarea pârâtei judecător T. [redacted] M. [redacted] cu privire la faptele reținute în sarcina sa, declarația acesteia fiind consemnată în scris și atașată la doar.

Secția pune în discuție dacă părțile mai au alte cereri sau excepții de invocat.

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți arată că nu are excepții sau alte cereri de formulat.

Având cuvântul, pârâta judecător T. [redacted] M. [redacted] arată că nu are excepții, probe sau alte cereri de formulat.

Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți, a solicitat, în temeiul art. 47 alin. 3 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată, admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea uneia din sancțiunile disciplinare prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004, pentru abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004, constând în nerespectarea normelor de procedură din gravă neglijență, pentru următoarele motive:

A arătat că la datele de 10.12.2007, 11.02.2008, 12.03.2008 și 11.04.2008, pârâta judecător T. [redacted] M. [redacted], la completul căreia a fost repartizat aleatoriu dosarul penal nr. 14125/3/2007 al Tribunalului B. [redacted] - Secția I penală, a soluționat între termenele de judecată, în camera de consiliu și fără participarea procurorului, cererile formulate de inculpații Buzu L. [redacted] și B. [redacted] S. [redacted], privind încuviințarea părăsirii țării, în condițiile în care față de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

aceștia se dispusesese anterior înlocuirea măsurii arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi țara (inculpata B. – încheierea din 20.09.2007) și respectiv liberarea provizorie pe cauciune (inculpatul B. – încheierea din 05.06.2007).

Încuviințarea cererilor de părăsire a teritoriului țării s-a făcut de către judecător printr-o rezoluție înscrisă pe respectivele cereri, fără întocmirea unei minute, fără a încunoștința în prealabil procurorul de data stabilită pentru judecată și deci, fără a asigura participarea acestuia.

Doar ulterior, judecătorul predând cererile pe care înscrisese rezoluțiile grefierului de ședință în vederea întocmirii încheierilor, a solicitat acestuia să contacteze pe unul dintre procurori în vederea menționării lui în cuprinsul actului procedural și consemnării retroactive a concluziilor.

Procedând în această modalitate, judecătorul a nesocotit mai multe norme de procedură înscrise în legea procesual penală, respectiv dispozițiile art. 315 alin. 2, care reglementează participarea obligatorie a procurorului la toate ședințele de judecată ale tribunalului, curții de apel, Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale art. 197 alin. 2 potrivit cărora absența reprezentantului Ministerului Public la punerea în discuție a cererilor formulate de inculpat sau celelalte părți și la pronunțarea asupra acestora este sancționată cu nulitatea absolută; ale art. 302 raportat la art. 301 Cod procedură penală care impune obligația instanței de a pune în discuție cererile și excepțiile formulate în cursul judecății de procuror și de oricare dintre părți, precum și aceea de a se pronunța prin încheiere motivată asupra tuturor măsurilor luate în cursul judecății; ale art. 309 alin. 2 și

3 privind obligativitatea întocmirii minutei în cazul în care judecătorul dispune asupra măsurilor preventive.

Rezoluțiile aplicate de judecător pe cele patru cereri formulate de inculpați nu pot constitui minuta ca act al deliberării, din moment ce, așa cum a arătat însuși judecătorul, cererile în original, pe care se află rezoluțiile sale și ștampila instanței au fost prezentate de inculpați organelor de frontieră pentru a putea părăsi teritoriul țării. Or, potrivit dispozițiilor anterior menționate, minuta se întocmește în două exemplare originale, din care unul se atașează la dosarul cauzei, iar celălalt se depune spre conservare la dosarul de minute al instanței.

S-a mai arătat că au fost încălcate și dispozițiile art. 290 Cod procedură penală referitoare la publicitatea ședinței de judecată care reprezintă regula, excepțiile fiind expres prevăzute de lege, ceea ce nu este cazul în speță; ale art. 145¹ alin. 2 raportat la art. 145 alin 2³ din același act normativ care prevăd obligația instanței de a dispune prin încheiere motivată în cazul în care, pe durata obligării de a nu părăsi țara au intervenit motive care justifică fie impunerea unor noi obligații, fie înlocuirea sau încetarea celor existente și ale art. 160³ Cod procedură penală care prevede posibilitatea instanței de a modifica sau ridica, în tot sau în parte, controlul judiciar instituit, pentru motive temeinice.

În final, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți, susține că faptele judecătorului, astfel cum au fost reținute în acțiunea disciplinară, întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de articolul 99 lit. h teza a II-a din Legea 303/2004, în forma nerespectării normelor de

[REDACTED]
procedură din gravă neglijență.

În ceea ce privește latura subiectivă, Comisia de disciplină pentru judecători învederează că vinovăția pârâtei judecător, în forma gravei neglijențe, rezultă din încălcarea unor norme elementare de procedură penală și principii de bază ale procesului penal, din caracterul repetat al nesocotirii dispozițiilor legale, precum și din vătămarea produsă interesului general al societății, ca urmare a aprobării de către instanță a părăsirii țării de către cei doi inculpați acuzați de săvârșirea unor grave infracțiuni de corupție, fără participarea procurorului, care nu a fost încunoștințat în prealabil de formularea cererilor și de data la care urmau să fie soluționate, pentru a putea formula concluziile corespunzătoare.

Așa cum stabilește atât Constituția României în art. 131 alin. 1, cât și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară republicată cu modificările și completările ulterioare, în art. 4, în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, prezența procurorului la ședințele de judecată la care participarea sa este obligatorie, potrivit legii, astfel cum este cazul în speță, reprezentând o garanție a apărării valorilor la care fac referire textele de lege anterior menționate.

Având cuvântul, pârâta judecător Tăuș. 107 Mănuș susține că cererea formulată de către inculpați prin care au solicitat înlocuirea măsurii arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi țara a fost luată în examinare în ședință, cu participarea procurorului și întocmirea unei minute și că la cererea prin care s-a solicitat părăsirea țării nu a participat procurorul și nici părțile

[REDACTED] [REDACTED]
pentru că această cerere i-a fost repartizată între termenele de judecată.

În replică, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți, învederează că, potrivit principiului simetriei actelor, pârâta judecător avea obligația să procedeze în același fel ca în cazul soluționării celorlalte cereri formulate de inculpați referitoare la măsurile preventive.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând, asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători, la data de 10.07.2008 sub nr. 4/J/2008, Comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției, ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtei T. [REDACTED], Maria, judecător la Tribunalul București, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în nerespectarea normelor de procedură, din gravă neglijență.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că, la datele de 10.12.2007, 11.02.2008, 12.03.2008 și 11.04.2008, pârâta judecător T. [REDACTED] Maria, la completul căruia a fost repartizat aleatoriu dosarul penal nr. 14125/3/2007 al Tribunalului B [REDACTED] – Secția I penală, a soluționat între

termenele de judecată, în camera de consiliu și fără participarea procurorului, cererile formulate de inculpații B. L. și B. S., privind încuviințarea părăsirii țării, în condițiile în care, față de aceștia, se dispusese anterior înlocuirea măsurii arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi țara (inculpata B. – încheierea din 20.09.2007) și respectiv liberarea provizorie pe cauțiune (inculpatul B. – încheierea din 05.06.2007).

Încuviințarea cererilor de părăsire a teritoriului țării s-a făcut de către judecător printr-o rezoluție înscrisă pe respectivele cereri, fără a încunoștința în prealabil procurorul de data stabilită pentru judecată, ulterior, predând cererile pe care înscrisesse rezoluțiile grefierului de ședință, a întocmit încheieri și a solicitat acestuia să contacteze pe unul dintre procurori în vederea menționării lui în cuprinsul actului procedural și consemnării retroactive a concluziilor.

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98 – 101 din legea sus-menționată.

La termenul de judecată din data de 05.11.2008 s-a audiat pârâta judecător T. și M. (filele 40 - 42).

Analizând probele administrate în cauză, Secția pentru judecători reține următoarea situație de fapt:

Prin rechizitoriul nr. 32/P/24.04.2007 întocmit de Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției, înregistrat pe rolul Tribunalului B. – Secția I Penală sub nr. 14125/3/2007, au fost trimiși în judecată în stare de arest preventiv, inculpații B. L. și B. S., pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de corupție.

La termenul din 20.09.2007 instanța a dispus înlocuirea măsurii arestării preventive a inculpaților, cu măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara.

Între termenele de judecată, la data de 10.12.2007, inculpata B. .
La ședința, prin apărător ales, a depus la serviciul registratură al Secției I Penală a Tribunalului B. . o cerere de încuviințare a părăsirii țării, înaintată imediat pârâtei judecător T. Maria, președintele completului de judecată, care, în aceeași zi, prin rezoluție, a admis-o și a înaintat-o grefierului de ședință, cu solicitarea de a întocmi încheierea de ședință și a adresele prevăzute de art. 145¹ alin. 2 raportat la art. 145 alin. 2¹ din Codul de procedură penală.

La primirea cererii, grefiera de ședință B. R. i-a semnalat pârâtei judecător T. Maria că trebuie stabilit procurorul care participă la soluționarea ei, iar aceasta a îndrumat-o să se deplaseze la biroul procurorilor din cadrul tribunalului pentru a discuta cu unul dintre aceștia, să fie de acord cu menționarea lui în încheierea de ședință.

Nici unul dintre procurorii repartizați Secției judiciare din cadrul Direcției Naționale Anticorupție nu a acceptat să fie trecut în încheiere ca participant la soluționarea cererii, motivând că nu au fost încunoștințați și nici nu au luat parte efectiv la respectiva ședință.

Pe de altă parte, solicitarea nu a fost adresată procurorului care participă la judecarea dosarului nr. 14125/3/2007, ci procurorilor prezenți în biroul din cadrul Tribunalului B. și nu le-a fost prezentată spre studiu cererea, mai înainte ca judecătorul să dispună măsura.

În aceste condiții, pârâta judecător T. Maria i-a solicitat grefierului

[REDACTED] de ședință să întocmească încheierea, fără a mai menționa și reprezentantul Ministerului Public.

De asemenea, cererile formulate de cei doi inculpați la data de 11.02.2008, cea formulată de inculpatul B. [REDACTED] la data de 12.03.2008 precum și cea formulată de inculpata B. [REDACTED] la data de 11.04.2008, au fost soluționate de aceeași manieră, mai mult, această ultimă cerere fiind soluționată fără ca pârâta judecător T. [REDACTED] Maria să aibă la dispoziție dosarul cauzei, acesta fiind la Curtea de Apel B. [REDACTED], pentru soluționarea recursului împotriva unei încheieri.

În referire la această ultimă cerere, procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție nu au mai fost încunoștințați, și nici nu au mai fost solicitați, după pronunțarea soluției, în vederea consemnării participării lor la judecată.

Pentru a se reține că pârâta judecător T. [REDACTED] Maria a soluționat cereri de încuviințare a părăsirii țării, în absența reprezentantului Ministerului Public, prin rezoluție, fără a întocmi o minută, au fost avute în vedere declarațiile pârâtei judecător, date atât în cursul cercetării disciplinare cât și în fața Secției pentru Judecatori, potrivit cărora a soluționat cererile de încuviințare a părăsirii țării formulate de cei doi inculpați între termenele de judecată, în camera de consiliu, fără participarea reprezentantului Ministerului Public și fără întocmirea unei minute, afirmând că a procedat de această manieră, deoarece, pe de o parte, a apreciat că aceste cereri sunt administrative, neîncadrându-se nici în dispozițiile art. 140 și nici în ale art. 145 Cod procedură penală, iar pe de altă parte, a avut în

[REDACTED] [REDACTED]
vedere refuzul procurorului de ședință care i-ar fi spus că nu participă la judecarea unor astfel de cereri, declarații ce se coroborează cu cererile formulate de cei doi inculpați, pe care se află înscrise rezoluțiile de admitere ale acestora, cu încheierile pronunțate la datele de 10.12.2007, 11.02.2008, 12.03.2008 și 11.04.2008 (filele 43-62), cu mențiunile din condica ședințelor de judecată (filele 88), cu referatul grefierului de ședință care confirmă că la primirea fiecăreia din cererile formulate de cei doi inculpați a fost trimisă de pârâta judecător T. [REDACTED], M. [REDACTED] la biroul procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție ce au refuzat să fie trecuți în încheiere, deoarece respectivele cereri nu fuseseră soluționate în ședință publică (fila 63).

Procedând astfel, pârâta judecător a încălcat dispozițiile art. 145¹ alin. 2 raportat la art. 145 alin. 2³ și 160³ Cod procedură penală, care prevăd pe de o parte, posibilitatea instanței de a modifica sau ridica, în tot sau în parte, controlul judiciar instituit, pentru motive temeinice, iar pe de altă parte, obligația instanței de a dispune prin încheiere motivată, în cazul în care, pe durata măsurii obligării de a nu părăsi țara au intervenit motive care justifică fie impunerea unor noi obligații, fie înlocuirea sau încetarea celor existente.

De asemenea, au fost încălcate și dispozițiile articolului 290 Cod procedură penală referitoare la publicitatea ședinței de judecată, excepțiile de la această regulă fiind expres prevăzute de lege, precum și ale articolelor 301, 302, 309 și 315 alin. 2 din același cod, care prevăd obligația instanței de a pune în discuție cererile și excepțiile formulate de părți, de a se pronunța prin încheiere motivată asupra tuturor măsurilor luate în cursul judecății, obligativitatea întocmirii

minutei în cazul în care judecătorul dispune asupra măsurilor preventive, precum și participarea obligatorie a procurorului la toate ședințele de judecată ale tribunalului.

Apărarea formulată de pârâta judecător T. M., potrivit căreia a soluționat între termenele de judecată cererile formulate de cei doi inculpați, fără participarea procurorului, în Camera de Consiliu și fără întocmirea unei minute întrucât a apreciat că sunt de natură administrativă, deoarece legea procesual penală nu cuprinde norme imperative care să prevadă modalitatea de soluționare a unor astfel de cereri care nu se încadrează în dispozițiile articolelor 140 și 145 Cod procedură penală nu poate fi reținută, întrucât procesul penal se desfășoară într-un cadru stabilit de lege prin norme procesual penale de strictă interpretare, aplicarea lor fiind obligatorie și necondiționată de interpretări personale.

Nici apărarea potrivit căreia această modalitate de soluționare reprezintă o problemă de practică neunitară, susținere nedovedită de altfel, nu poate fi reținută, întrucât practica neunitară reprezintă interpretarea diferită, dar în limitele legii, a unor chestiuni de drept, nicidecum aplicarea dispozițiilor procedurale în alt mod decât cel care decurge din finalitatea lor sau omisiunea deliberată a aplicării unora dintre acestea.

Sub aspectul laturii subiective se reține că vinovăția pârâtei judecător T. M. în săvârșirea faptei îmbracă forma gravei neglijențe și rezultă din modul personal în care pârâta judecător a înțeles fie să aplice, fie să omită aplicarea dispozițiilor procedurale, fapt ce a avut drept consecință vătămarea interesului general al societății, ca urmare a aprobării de către instanță a părăsirii

[REDACTED] [REDACTED]
țării de către cei doi inculpați acuzați de săvârșirea unor grave infracțiuni de
corupție, fără participarea procurorului, care nu a fost încunoștințat în prealabil
de formularea cererilor și de data la care urmau să fie soluționate, pentru a putea
formula concluziile corespunzătoare.

Raportat la prevederile Legii 303/2004 privind statutul judecătorilor și
procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, faptele
săvârșite de pârâtul judecător Tăbăraș Marcel, anterior expuse, reprezintă
conținutul abaterii disciplinare prevăzută de articolul 99 lit. h teza a II-a, și
anume nerespectarea normelor de procedură penală din gravă neglijență.

La individualizarea sancțiunii ce se va aplica, în condițiile art. 100 din
Legii 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu
modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere, caracterul
repetitiv al nerespectării unor norme elementare de procedură penală și principii
de bază ale procesului penal, consecințele negative asupra interesului general al
societății, dat fiind că atât prin dispozițiile constituționale, cât și prin cele care
reglementează organizarea judiciară, se statuează că, în activitatea judiciară,
Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de
drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, participarea sa fiind o garanție
a apărării valorilor la care fac referire textele de lege anterior menționate.

Mai mult, prin soluționarea unor cereri de încuviințare a părăsirii țării
formulate de către cei doi inculpați acuzați de săvârșirea unor infracțiuni grave de
corupție, fără participarea procurorului, care nu a fost încunoștințat în prealabil
de existența acestora și de data la care urmau să fie soluționate, au pus în

imposibilitate Ministerul Public de a formula concluzii cu privire la legalitatea și oportunitatea soluționării cererilor.

În lipsa unor probatorii în circumstanțiere, Secția va avea în vedere faptul că această manieră de soluționare a cererilor de încuviințare a părăsirii țării reprezintă un caz izolat și nu caracterizează activitatea în ansamblu a pârâtei judecător, care anterior, nu a mai fost sancționată disciplinar.

În baza articolului 100 lit. b din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare, va aplica pârâtei judecător T. M. sancțiunea diminuării indemnizației de încadrare lunară brută cu 15%, pe o perioadă de 3 (trei) luni.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva domnului T. M. – judecător la Tribunalul București.

În baza art. 100 lit. b din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei T. M., judecător la Tribunalul București, sancțiunea diminuării indemnizației de încadrare lunară brută cu 15%, pe o perioadă de 3 luni, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h teza a II-a din același act

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi 05 noiembrie 2008.

PREȘEDINTE
Judecător - Lidia Barbulescu

- Judecător Angela Hărăstășanu
- Judecător Ana Cristina Lăbuș
- Judecător Alexandrina Rădulescu
- Judecător Costel Drăguț

Grefa
Judecător - Speranța Elena Deftu;
Grefier Florica Voinea